

کارگران جهان متحد شوید

جنبش کارگری در راه تشکلهای مستقل کارگری

دور
این روزها تضادهای درونی باندهای رژیم وارد مرحله تازه ای شده است. صفحات روزنامه های داخلی و خارجی و رادیوهای رنگارنگ فارسی زبان برون مرزی بورژوازی و حتی برخی از جریانات سیاسی ظاهراً مدعی طرفدار طبقه کارگر پر از مطالبی درباره اختلافات درونی و بن بست سیاسی رژیم است. هر کدام از این گرایشها بنا بر دیدگاه های سیاسی لایحه ها و قوانین پیشنهادی باند دوم خردادی را به نقد می کشند و راه برون رفت از بن بست سیاسی را در تصویب و اجرای این لوایح می دانند. طرفداران باند دوم خردادی، باند سنتی را عامل بازدارنده در اجرای سیاستهای "اصلاح طلبانه" قلمداد می کنند، گویا حل تمامی مشکلات و مسائل ناشی از سیاستهای چندین ساله رژیم به ناف باند دوم خردادی بسته شده است. رژیم نیز به دور از هیاهو و جنجالهای ژورنالیستی توأم با برخورد به مسائل جناحی به سیاستهای خود ادامه می دهد و در پشت این تبلیغات اهداف خود را پیش می برد، با شرکتیهای امپریالیستی قراردادهای کلان اقتصادی از نوع بای بک و . . . می بندد رشوه خواری و رانت خواری و دزدی و پورسانتهای کلان و قوانینی به نفع سرمایه های غارتگر بین المللی تصویب می کند. نیروهای سیاسی و انقلابی را دستگیر و شکنجه و اعدام می کند و کارگران را باتصویب قوانین ارتجاعی به بیکاری و بردگی و بیکاری می کشاند. در یک کلام باید گفت، رژیم جمهوری اسلامی سیاستهای صندوق بین المللی پول و بانک جهانی را با بیرحمی هر چه تمامتر به اجرا می گذارد.

در صفحه ۲

* * * * *

نگاهی به اطلاعیه ها و بیانیه های سازمان

الف - در تاریخ ۱۷ مهر ماه هیأت سیاسی سازمان با صدور اطلاعیه ای با عنوان: کارگران چیت بهشهر، پتروشیمی آبادان، نساجی غرب کرمانشاه و لوله سازی اهواز دست به تجمع اعتراضی زدند! از حرکات کارگری حمایت کرد. در بخشی از این اطلاعیه ضمن فراخوانی به "وحدت و تشکیلات" آمده است: "در این رابطه وظیفه کارگران پیشرو و آگاه است تا با ایجاد کمیته های کارخانه نطفه های تشکل های مستقل و سراسری کارگران را پی ریزی کرده و مبارزات جداگانه کارگران کارخانه های مختلف را به هم پیوند دهند."

مطالبات و درخواست های کارگران مراکز جداگانه کارگری را به شعارهای واحد و سراسری کارگران ایران تبدیل کنند."

ب - در تاریخ ۱۹ مهر سازمان با صدور اطلاعیه ای با عنوان "اعدام حمزه قادری عضو حزب دموکرات کردستان ایران را شدیداً محکوم می کنیم" ضمن هشدار به خطر اعدام سایر زندانیان سیاسی آمده است: "جرم حمزه قادری وسایر زندانیان سیاسی در کردستان، همانا جردفاع از آزادی و حق تعیین سرنوشت خلق کردچیز دیگری نبوده و نیست."

ادامه در صفحه ۴

* * * * *

۴ اخبار و گزارشات کارگری

موج جدید کشتار زندانیان سیاسی

رژیم جمهوری اسلامی با دستگیریهای گسترده اخیر زندانیان سیاسی سابق، کارگران و معلمان و مبارزان سیاسی و جوانان معترض در شهرهای مختلف و با مخفی نگه داشتن اسامی و محل زندانیان در صدد توطئه ای گسترده و جنایتکارانه است. در روزهای اخیر ما شاهد موج اعدام ها بخصوص زندانیان سیاسی کرد هستیم و رژیم جمهوری اسلامی ۴ تن از آنان را در زندانهای ارومیه و سنندج بعد از تحمل چند سال زندان به جوخه های اعدام سپرد، که عبارتند از:

- ۱- حمزه قادری ۳۱ ساله از اهالی سردشت پس از ۵ سال زندان
- ۲- جلیل زیوه ای ۳۰ ساله از اهالی سردشت پس از ۵ سال زندان
- ۳- خالد شوقی ۵۰ ساله از اهالی دره قاسملو پس از ۱۰ سال زندان
- ۴- صالح گودرزی ۳۹ ساله از اهالی روستای میسوران از توابع کامیاران پس از ۴ سال زندان

در این رابطه سازمان اطلاعیه ای صادر کرد که توجه همگان را بدان جلب می کنیم.

تحولات در منطقه و سیاست تشدید سرکوب جمهوری اسلامی!

گزارشات منتشره حاکی از آن است که تحولات منطقه و احتمال حمله آمریکا به عراق و تاثیر آن در ایران و بویژه کردستان ایران، سران جمهوری اسلامی را بر آن داشته است تا برای پیشگیری از هرگونه خیزشهای توده ای و تحولات انقلابی، سیاست سرکوب و کشتار فعالین سیاسی بویژه وابستگان به احزاب را تشدید کند. بنا به گزارش حزب دموکرات کردستان ایران تنها در فاصله یک هفته چهار تن از اعضای این حزب در شهر های کردستان اعدام شده اند، سیاست رژیم در عدم مخفی نگه داشتن اعدام این فعالان سیاسی، و سکوت کامل جریانات باصطلاح اصلاح طلب، این ارزیابی را بیش از پیش تقویت میکند که این سیاست سیاستی است متخذه از سوی تمامی جناح های رژیم و در پی رفت و آمد نمایندگان کشورهای اروپائی به ایران و ساخت و پاخت های پشت پرده اتخاذ شده است. تا با ایجاد جو رعب و وحشت احتمال هرگونه تحرک سیاسی در آینده از جانب نیروهای انقلابی و مردم گرفته شود. تردیدی نیست که این سیاست در سراسر ایران نیز پیگیرانه پیش خواهد رفت. در این رابطه چه بسا تئورسین های رژیم با ایجاد درگیریهای مصنوعی و یا حقیقی بین افراد و گروه های منتسب به جناح های مختلف رژیم، تلاش کنند تا افکار عمومی و انرژی اپوزیسیون انقلابی را از وقایع و اتفاقات اصلی منحرف کرده و به سمت این تنش ها سوق دهند. از اینرو هشجاری نیروهای انقلابی و آمادگی آنها در قبال تحولات جاری و آگاه نمودن افکار عمومی از آنچه که بطور واقعی در کشور میگذرد، از وظایف مبرم محسوب میگردد.

نیروهای آزادیخواه، احزاب و سازمانهای سیاسی و انقلابی! تردیدی نیست که محکوم کردن پی در پی اعمال جنایتکارانه

در صفحه ۲

موج جدید کشتار زندانیان سیاسی

رژیم از سوی ما هرچند خوب ولی به هیچ وجه کافی نبوده و دردی را دوا نخواهد کرد و تاثیری جدی بر رویدادها نخواهد گذاشت. احزاب و سازمانهای انقلابی وظایف و مسئولیت های سنگین تری برعهده دارند .

ما ضمن محکوم کردن این اقدامات جنایتکارانه، همه احزاب انقلابی و نیروهای آزادیخواه واقعی را به آمادگی جهت مقابله جدی با سیاست های سرکوبگرانه رژیم فرا میخوانیم و برای برداشتن قدمهای انقلابی مشترک اعلام آمادگی میکنیم!

ما در عین حال مردم کارگر و زحمتکش کشور را که جبهه اصلی مقاومت محسوب میگردد به هشیاری و تشدید مبارزه و مقابله با اقدامات سرکوبگرانه رژیم فرا میخوانیم .

۲۷ مهرماه ۱۳۸۱

* * * * *

جنبش کارگری در راه تشکلهای مستقل کارگری

رژیم جمهوری اسلامی که با تکیه بر احساسات مذهبی مردم، به اقدامات ضد کارگری می پرداخت. با فروریختن توهم توده ای و با مشاهده اعتراضات کارگری دست به حرکات سیستماتیک زده و حرکات ضد کارگری را، زیر لوای "قانون" انجام می دهد. با تصویب لایحه هائی، کارگران را از شمول قانون کار خارج و از حداقل حقوق ابتدائی محروم و در معرض بیکاری خانمان برانداز قرار می دهد. همچنین با سیاست واگذاری شرکت ها و صنایع به بخش خصوصی " باند مافیائی" آنها را به ورشکستگی می کشاند. همچنین با تصویب لایحه ضد کارگری با عنوان " حمایت از بازسازی و نوسازی صنایع نساجی کشور" بی ثباتی شغلی و فقر بیش از حد را به کل کارگران ایران تحمیل می کند. بطوریکه در ماده "د" این لایحه آمده است ، " نیروی انسانی مازاد واحدهای مشمول این قانون با پیشنهاد مدیر واحد تولید و با تأیید کمیته ای متشکل از نمایندگان وزارتخانه های صنایع، معادن و کاروامواراجتماعی و سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور مشمول " تعدیل" گردیده و در مقابل پرداخت مقرر در قانون کار باز خرید شوند."

تصویب این لایحه در کنار قوانین ارتجاعی دیگر در مقابل دریافت پورسانت و قربانی کردن منابع کشور به پای سرمایه داری انحصاری بین المللی و بدنبال خواست صندوق بین المللی پول و بانک جهانی صورت می گیرد. سیاستهای صندوق بین المللی پول که بر آمد آنها در برخی از کشورهای جهان و نمونه های آن در شورش گرسنگان آرژانتین و ریختن میلیونها مردم گرسنه به خیابان های پایتخت آن کشور و غارت فروشگاه ها و یا اعتراض میلیونی کارگران و بیکاران برزیل و یا در همسایگی خودمان کشور ترکیه که مردم آن در فقر و فلاکت بسر برده و میلیاردها دلار بدهی این کشور و نزول ارزش پول این کشور را مشاهده می کنیم . این است آینده اقتصادی کشور که از زمان هاشمی رفسنجانی شروع شده و توسط همین اصلاح طلبان بشدت پیگیری می شود.

با اینکه کارگران به ماهیت واقعی رژیم پی برده اند ، اما بخشی از کارگران چشم به درگیری باندهای مختلف رژیم دوخته اند البته نه آنچنان که تئورسینهای بورژوازی برای مردم با هزاران اما و اگرها تحلیل و بررسی می کنند و از محسنات سیاستهای امپریالیستی در بوق و کرنا می دمند.

کارگران به امید گل آویز شدن باندهای جنایتکار و سرنگونی رژیم هستند و اینکه در آینده چه اتفاقی برای آنان بوجود خواهد آمد و وضعیت آنان چه خواهد شد، موضوعی است که باید کارگران بدان فکر کنند و راه چاره ای بیابند. از دور

تماشا کردن و امید به نابودی این رژیم نه تنها زنجیر استثمار پاره نخواهد شد بلکه امکان می دهد بورژوازی از غیبت سیاسی طبقه کارگر استفاده کرده و با لباس جدید زنجیر استثمار را بدست گیرد.

هر چند حرکات اخیر کارگران بر اساس خواسته های معیشتی و در یافت حقوق معوقه و صنفی شکل گرفت، در نوع خود بسیار مهم بود. طرح تشکل مستقل کارگری و حمله به مدیریت واحدهای تولیدی و رغبت به گرفتن مدیریت در حرف و اعتراض بسیاری از واحدهای تولیدی و خدماتی به لوایح ضد کارگری رژیم در اول ماه مه در جلو وزارت کار و امور اجتماعی نشان از آمادگی طبقه کارگر به حرکات وسیع و سازمان یافته است. با وجود حرکات وسیع کارگری در صنایع نساجی و کشانده شدن اعتراضات به خیابان ها و تأثیر آن در حرکات کارگری بخشهای دیگر صنایع، جنبش کارگری هنوز در اول راه است. کمونیستها و کارگران پیشرو می توانند با کشاندن کارگران بخشهای دیگر "از قبیل نفت و گاز، آب و برق، صنایع فلزی، ماشین سازی، پتروشیمی ، صنایع نساجی و بسیاری از کارگران واحدهای خدماتی و تولیدی ، حمل و نقل ، کارگران خدمات شهری و بیکاران"، مبارزه علیه قوانین ضد کارگری، بیکاری، فقر، فساد، عدم ثبات شغلی، پرداخت مطالبات کارگران و . . . جنبش کارگری را ارتقا دهند.

در اینجا لازم است به ضرورت تشکلهای مستقل کارگری و

اَلترناتیو کارگری اشاره کنم.

تشکلهای مستقل کارگری :

جدی ترین معضل در جنبش کارگری در حال حاضر نبود تشکل های مستقل کارگری است، که کارگران را از تنها ابزار مبارزاتی خود بی نیسب ساخته و حرکات اعتراضی را بدون آینده ای روشن، به یک سری اعتراضات موقتی تبدیل کرده و از عرصه سیاسی و تحولات اجتماعی دور نگه داشته است. قبل از اینکه به تشکل طبقاتی کارگری اشاره کنم، می خواهم گذری اجمالی به تشکلهای بورژوازی داشته باشم. بزرگترین تشکلی که بورژوازی برای خود بوجود آورده و از آن طریق قدرت طبقاتی خود را اعمال می کند، دولت است. ابزاری که، بسیار پیچیده و قدرتمند است و توانسته بعنوان قدرت مافوق طبقات خود را نشان داده و زحمتکشان را به انقیاد سرمایه داران در آورد. دولت تشکلهائی از قبیل نیروی نظامی و سازمانهای مختص خود را بوجود آورده است، با قوه قضائیه، دادگاه ها و زندان ها و ... را در اختیار گرفته و بعنوان داور در تعارض های اجتماعی در افکار عمومی ظاهر شود. قوه ی مقننه " مجلس" که ظاهراً از طرف مردم انتخاب می شود و در راستای اهداف قانون اساسی رژیم قوانین و لوایح تصویب می کند و قوه مجریه که در ایران به عنوان "دولت" خوانده می شود، مجری قوانین و لوایحی است که از طرف رژیم تدوین و تصویب می شود. البته باید توجه داشت که رژیم مذهبی جمهوری اسلامی علاوه بر نهادهای عرفی بورژوازی یک سری نهادهای موازی با اینها دارد که در جای خود برخی از آنها قدرت واقعی را تشکیل می دهد از قبیل "ولایت فقیه ، مجمع تشخیص مصلحت نظام، شورای نگهبان و بیتهای مختلف و . . ."

بورژوازی در راستای دولت طبقاتی اقدام به ایجاد احزاب بورژوازی می کند و از طریق این احزاب و تشکل های صنفی افراد جامعه را در سازمانهای حزبی خود جمع می کند و از این طریق نمایش دمکراسی راه می اندازد و ظاهراً مردم را بر سرنوشت خود مسلط می سازد و قدرت واقعی خود را پشت این نمایشات مخفی نگه می دارد. با نفوذ به تشکلهای کارگری آنان را از اهداف خود دور می سازد. هر چند در برخی از

جنبش کارگری در راه تشکلهای مستقل کارگری

کشورها، بورژوازی اجازه می دهد. کارگران تشکل های مستقل خود را داشته باشند و یا بر اساس قدرت و مبارزات طبقه کار مجبور به عقب نشینی شده و تشکلهای مستقل کارگری را می پذیرد ولی در معادلات سیاسی و تحولات اجتماعی جای بسیار محدودی را برای آنان باز می گذارد و سعی می کند آنها را در چارچوب خواسته های صنفی نگه دارد. این وضعیت در کشورهای عقب مانده و یا در حال توسعه با ساختارهای سیاسی ارتجاعی و دیکتاتوری یا عملاً وجود ندارد و یا کاملاً فرمایشی و بسیار محدود بوده و حرکات اعتراضی بشدت سرکوب می شود و در زمان احساس ناامنی حتا به نهادهای دمکراسی بورژوائی نیم بند در چارچوب نظام موجود حمله برده و دیکتاتوری های نظامی برقرار می کند که ما نمونه های ترکیه و پاکستان را در همسایگی خود داریم. رژیم جمهوری اسلامی که از ساختار ایدئولوژیک ارتجاعی و از روبنای سیاسی بسیار عقب مانده بر خوردار است و با ساختار اقتصادی و اجتماعی و فرهنگی در تضاد است حتی به ظاهر دمکراسی بورژوازی نیز پایبند نیست و با بیرحمی تمام به آزادی های فردی و اجتماعی متعارف در دنیای سرمایه داری یورش می برد.

با توجه به این مسائل و بحران عمومی دنیای سرمایه داری، کارگران و کمونیستها راه بسیار دشواری در پیش روی خود دارند و باید با شناخت موقعیت طبقه کارگر و رژیم حاکم تشکل های مستقل کارگری را سازماندهی و مبارزات کارگری را هوشمندانه به پیش برد و از مبارزات سایر زحمتکشان دفاع کرد. برای دستیابی به تشکل های مستقل طبقاتی کارگران، کمونیستها و پیشروان طبقه کارگر باید با تسلط به علم مبارزه طبقه کارگر دست به ایجاد تشکل های مخفی و علنی بزنند. لازم است اشاره کنم که دستیابی به علم مبارزه رهائی طبقه کارگر تنها با مطالعه متون کلاسیک میسر نیست بلکه باید همزمان در میدان مبارزه صیقل داد و با زبان ساده در میان کارگران و در فعالیت های علنی و مخفی بکار برد و سازماندهی متناسب با شرایط مبارزاتی طبقه کارگر بوجود آورد. هسته های کارگری اساسی ترین و پایه ای ترین تشکل مخفی کارگری است که می توان از طریق این هسته ها به فعالیت در میان کارگران پرداخت و تشکل های علنی را سازماندهی و یا با تشکل های علنی کارگری ارتباط برقرار کرد و ظامن حرکات پویا و مستمر کارگران شد. فعالان هسته ها باید فعالیت مخفی داشته باشند و با شناسائی و آموزش کارگران پیشرو هسته های کارگری را در بخش های مختلف صنایع و محیط های کارگری کشور گسترش دهند و زمینه ایجاد حزب طبقه کارگر را بوجود آورند. با ایجاد تشکلهای علنی می توان فعالیت طبقه کارگر را گسترش و امنیت هسته های مخفی کارگری را تأمین کرد.

تشکل های علنی را می توان بنا به موقعیت واحدهای کارگری و رشد مبارزاتی صنفی و یا صنفی سیاسی از قبیل اتحادیه، سندیکا، شرکت های تعاونی مصرف و مسکن، صندوق های قرض الحسنه و یا صندوق های اعتصاب، کمیته های کارگری، شوراهای کارگری بوجود آورد. لازم است توضیح دهم که از طریق تشکل های صنفی و دست زدن به مبارزات صنفی، کارگران به ماهیت قوانین ضد کارگری آشنا شده و راه مبارزه با آن را در عمل امتحان می کنند و بستر مبارزه سیاسی طبقه کارگر آماده می شود.

شوراهای، آئینتاریبی روشن برای خروج از بحران

نبود آئینتاریبی کارگری در مقابل رژیم جمهوری اسلامی ایران در حال حاضر، کسب قدرت سیاسی توسط طبقه کارگر را با مشکل روبرو کرده است. پراکندگی و عدم وجود تشکل سیاسی طبقه کارگر و راه حل های بسیار گنگ از بحران موجود اقتصادی، سیاسی، اجتماعی و فرهنگی، زحمتکشان شهر و روستا را به دنبال گزینه های بورژوازی روان کرده و مردم راه حل مشکلات و خواسته های بی جواب خود را در چارچوب آئینتاریبی بورژوازی جستجو می کنند.

از آنجا که قدرت سیاسی و اقتصادی لازم و ملزوم یکدیگرند

و رژیم جمهوری اسلامی توانسته با دست اندازی به تمامی امکانات اقتصادی قدرت سیاسی خود را بر جامعه مسلط کند و حتی با بستن قراردادهای اسارت بار با سرمایه های امپریالیستی، دولتهای سرمایه داری را به کمک طلبیده است. همزمان لازم است، با رشد تعارضات سیاسی در جامعه با اعتصابات کارگری قدرت اقتصادی رژیم را فلج کرد. این امر ممکن نیست مگر با ایجاد تشکل هایی که بتواند همزمان در دو جنبه هم اقتصادی و هم سیاسی به مبارزه بپردازد. بنظرم طبقه کارگر ایران می تواند این مسئله را به پیش ببرد، ولی چطور؟ باید در این مسئله تعمق بیشتری داشت. با توجه به اقتصاد تک محصولی و وابستگی عمده رژیم به درآمدهای نفت و گاز و تمرکز کارگری در این بخش از صنایع کشور و با استفاده از تجربیات اعتصابات کارگران شرکت نفت در سال ۱۳۵۷ و تشکیل شوراهای کارگری و نفوذ جنبش شورائی در صنایع و کارخانجات و محبوبیت شورا در میان طبقه کارگر و سایر زحمتکشان شهر و روستا. طبقه کارگر می تواند با اعتصابات کارگری منابع در آمدی رژیم را متزلزل و با تشکل در شوراهای مبارزه سیاسی را نیز به پیش ببرند. کارگران پیشرو و کمونیستها باید کارگران را در شوراهای کارگری کارخانجات و صنایع و مؤسسات خدماتی و زحمتکشان را در شوراهای محلات و شهر و روستا سازماندهی کرده به اعتراضات آنها را سمت و سو دهند. در اینجا نباید از مسئله بیکاران غافل شد و آنها را به خود گذاشت بلکه باید کارگران بیکاران را نیز در حول شوراهای بیکاران سازماندهی کرد و مشکلات و مسائل آنها را از طریق شوراهای پیگیری کرد و به مبارزه متشکل علیه رژیم کشاند. قبل از هر چیز کارگران باید با توجه به سابقه جنبش شورائی در جهت تدوین اساسنامه اقدام کنند و هر شورا نیز بنا به وضعیت واحدهای کارگری موظف است آئین نامه اجرایی برای شورا تدوین کند.

موضوع دیگری که نمی شود به راحتی از کنار آن گذشت، وجود تشکل های فرمایشی رژیم به اسم کارگران است. شوراهای اسلامی کار و حضور آنان در مراکز کارگری و خانه کارگر که شوراهای فرمایشی را رهبری می کند. وجود شوراهای اسلامی کار در مراکز کارگری یکی از معضلات جنبش کارگری است و باید برای آن راه حل اصولی داد. آنچه که مسلم است در هر مرحله نباید از افشای عملکرد ضد کارگری آنها دست برداشت. ولی با توجه به رشد اعتراضات کارگری نمی توان عملاً این شوراهای را در همه ی واحدهای کارگری بایکوت کرد. این شوراهای در مقاطعی می توانند کارگران را حول محور خود جمع کنند و مبارزات کارگران را به انحراف بکشانند. بنظرم در واحدهای کارگری که می شود شوراهای واقعی را بوجود آورد باید این شوراهای را بایکوت کرد یعنی عملاً بایکوت می شوند. ولی در واحدهایی که حرکات کارگری، به آن مرحله از مبارزه نرسیده اند می توان با فشار کارگران انتخابات شورائی بوجود آورد و با نفوذ کارگران پیشرو در این شوراهای نام و اساسنامه آنها را تغییر و به شوراهای کارگری تبدیل کرد. ولی با توجه به ماهیت خانه کارگر رژیم و نفوذ ضعیف آن در میان بخش محدودی از کارگران باید خانه کارگر را افشا و کارگران سعی کنند از طریق سندیکاها و شوراهای سراسری کارگری خانه کارگر را از چنگ رژیم در آورده و در اختیار خود گیرند.

رژیم جمهوری اسلامی در بحرانهای عمیق اقتصادی، سیاسی، اجتماعی، فرهنگی و ایدئولوژیک گرفتار آمده است. بحرانی که هر روز به ابعاد آن اضافه می شود. شواهد نشان می دهد که رژیم در دوران استیصال خود به حرکات کور روی آورده است و کارگران و فرزندان انقلابی را شکنجه و یا در زندانها اعدام می کند. کارگران باید توأم با اعتراضات وسیع و منسجم به ایجاد تشکل های مستقل اقدام کنند و خود را برای جنبش سراسری بر علیه غارت، رشوه خواری، فساد، بیکاری و ظلم و استثمار افسار گسیخته آماده کنند. تنها در این صورت است که می توان رژیم را به عقب راند و زمینه سرنگونی رژیم سرمایه داری اسلامی را مهیا ساخت. * * * * *

اخبار کارگری

تجمع اعتراضی کارگران نختاب فیروزان تبریز

چهارشنبه ۲۴ مهر کارگران نختاب در مقابل فرمانداری شهر تبریز دست به تجمع اعتراضی زدند.

کارخانه نختاب تبریز که در سال ۱۳۷۹ از طرف بانک صنعت و معدن به بخش خصوصی واگذار گردید، با رکود و بحران مالی مواجه گردیده است. این کارخانه تولید کننده انواع نخ و حوله است و در حدود ۳۰۰ نفر کارگر دارد. با توجه به بدهی های مالی کلان به بانک و ادارات بیمه و برق عاجز از تهیه مواد اولیه و پرداخت حقوق معوقه کارگران مواجه و در آستانه تعطیلی قرار گرفته است.

کارگران در اعتراض به اخراج و عدم دریافت حقوق معوقه در مقابل فرمانداری دست به اعتراض دسته جمعی زدند. فرماندار برای جلوگیری از گسترش اعتراضات کارگری، در میان کارگران حاضر و در رابطه با حل مشکلات کارگران و کارخانه به کارگران وعده هائی داد.

*** **

اعتصاب کارگران پتروشیمی آبادان

تجمع اعتراضی کارگران لوله سازی در مقابل استانداری خوزستان

با وجود سرکوب شدید و جو پلیسی و ترور در مناطق نفتی ایران و قدرت باند هاشمی در این مناطق، حرکات کارگری وارد مرحله ی تازه ای شده است.

صدها نفر از کارگران پتروشیمی آبادان در اعتراض به عدم تحقق مطالبات خود در اعتصاب بسر می برند. بنا به اعتراف روابط عمومی پتروشیمی آبادان، علت اعتراض کارگران را تأخیر افتادن وام مسکن از سوی وزارت نفت و بیمه اعلام کرد. اما خواسته های کارگران فراتر از اظهارات روابط عمومی است و حدود ۴۵۰ تن از کارگران پتروشیمی خواستار پایان دادن به نا امنی شغلی و استخدام رسمی شدند.

از طرف دیگر، کارگران لوله سازی اهواز در مقابل استانداری خوزستان در شهر اهواز اجتماع کرده و به عدم تحقق وعده های فرماندار دست به اعتراض زدند. کارگران می گویند، بدنبال اعتراض کارگران نسبت به وضعیت خود در تاریخ دوم مهر ماه، فرماندار اهواز نسبت به حل مشکلات کارگران و پرداخت حقوق و مزایای عقب افتاده و همچنین مسئله بیمه وعده داد که در عرض یک هفته مشکلات کارگران حل کند، با وجود گذشت ۱۵ روز هنوز هیچ نشانی از عمل، به قول و قرارها دیده نمی شود. همچنین کارگران اعلام کردند که ناتوانی مالی جهت فرستادن فرزندانشان به مدرسه، درمان اعضای بیمار خانواده و پرداخت اقساط بانکی و اجاره خانه حاصل از عدم پرداخت حقوق و مزایای معوقه، بشدت آنها را در تنگنا قرار داده است.

*** **

اعتراض کارگران کرمانشاه بر اخراج و بیکاری

۱۴ مهرماه کارگران نساجی کرمانشاه بر علیه اخراج و عدم پرداخت حقوق و اضافه کاری در مقابل کارخانه اجتماع کرده و با راهپیمائی اعتراضی به طرف استانداری کرمانشاه خواستار رسیدگی به وضع کارگران شدند. استاندار کرمانشاه در میان کارگران معترض ظاهر شد و نسبت به حل مسائل و مشکلات کارگران وعده هائی داد.

صبح شنبه ۲۰ مهر ماه هزاران تن از کارگران به همراه بیکاران کرمانشاه در مقابل اداره کارو امور اجتماعی آن شهر دست به اجتماع اعتراضی زدند. کارگران ضمن اعتراض به تعویق در پرداخت حقوق و مزایا خواستار جلوگیری از اخراج کارگران و حل مشکل بیکاران و بلا تکلیفی و سطح پائین دستمزد و ضمانت شغلی شدند. در این حرکت اعتراضی علاوه بر کارگران صنایع نساجی کرمانشاه، کارگران کارخانه روغن نباتی "نازگل" نیز شرکت داشتند.

*** **

نگاهی به اطلاعیه ها و بیانیه های سازمان

رژیم جمهوری اسلامی در شرایطی انسانهای آزادیخواه و حق طلب را روانه زندانها کرده و آنها را به جوخه های اعدام میسپارد که جنایتکاران واقعی مسببین ده ها قتل و ترور، آزادانه در حال غارت و چپاول مردم و تداوم اعمال پلید خود هستند .

ما ضمن محکوم کردن این جنایت ددمنشانه ، به خانواده حمزه قادری تسلیت گفته و مردم زحمتکش کردستان و تمامی مجامع بشر دوست را به مقابله با سیاست های سرکوبگرانه جمهوری اسلامی فرا میخوانیم."

پ - در تاریخ ۲۵ اکتبر سازمان با صدور فرخوانی با عنوان " فراخوان شرکت در آکسیونهای اعتراضی علیه جنگ، امپریالیسم و ارتجاع! " خطاب به انسانهای آزادیخواه و ایرانیان مقیم خارج کشور در بخشی از اطلاعیه آمده است: "امپریالیسم آمریکا خود مبشر سلاح های کشتار جمعی و حامی حکومت های دیکتاتوری و جنیش های ارتجاعی در جهان بوده و هست. این خود مردمان کشور های تحت ستم و استثمار هستند که با مبارزات و قیامهای خود هم بر علیه امپریالیستها و هم حکومت های ارتجاعی ، قادر خواهند بود آزادی را به چنگ آورده و بر سرنوشت خویش حاکم شوند. باید در مقابل جنگ افروزیهای امپریالیسم ایستاد و مبارزه بر علیه امپریالیسم و حکومت های ارتجاعی را خود بدست گرفت .

انسانهای آزادیخواه و ایرانیان مبارز مقیم خارج کشور ! روز بیست و ششم اکتبر از طرف «جنبش صلح ایالات متحده آمریکا» روز اعتراض به جنگ علیه عراق اعلام شده است .

هم زمان با این فراخوان، واحد های سازمان اتحاد فدائیان کمونیست در خارج کشور، روز بیست و ششم اکتبر در شهر های زیر به اقدامات اعتراضی علیه جنگ دست خواهند زد .

ما از همه ایرانیان و سایر انسانهای آزادیخواه و مترقی دعوت میکنیم در این آکسیونها شرکت نموده وخشم و نفرت خود را از جنگ و کشتار ، ستم و استثمار و زور و سرکوب اعلام دارند."

سرنیات کار کمونیستی ، ریکای که ل . جهان
کمونیستی و آخرین اطلاعیه های سازمان را از
آدرس قرفه سازمان در اینترنت دریافت کنید

سازمان اتحاد فدائیان کمونیست

Kar-Co

Box 10063 S - 400 70

Göteborg / Sweden

فاکس روابط عمومی

+ (46) 317792571

آدرس پست الکترونیکی سازمان

webmaster@fedayi.org

آدرس پست الکترونیکی نشریه

jahan@fedayi.org

آدرس سازمان در اینترنت

www.fedayi.org

www.fedayi.se